

De wereld van de rashond kent verschillende manieren om aan te geven in welk 'stadium' van erkenning een hondenras zich bevindt. Zo hebben we de door de *Fédération Cynologique Internationale* (FCI) officieel erkende en voorlopig erkende hondenrassen. Verder komen er rassen voor die wel in een bepaald land of continent zijn erkend, maar niet daarbuiten. Dat is ook het geval bij de verschillende

COONHOUNDS

die al wel door de *United Kennel Club* (UKK) en de *American Kennel Club* (AKC) zijn erkend als zelfstandige rassen, maar (nog) niet allemaal door de FCI.

In de koloniale periode vertrekken honderdduizenden emigranten uit Engeland, Ierland en Frankrijk naar Amerika. Zij brengen hun honden mee, voornamelijk *Foxhounds*, Bloedhonden en andere jachthonden, die onder andere worden gebruikt bij de populaire vossenjacht. Echter, voor het wild dat in bomen klimt, zoals wasberen, *opossums* (buidelratten) en *bobcats* (lynxen) en voor groot wild, bijvoorbeeld beren, is de *Foxhound* ongeschikt. Daarvoor zijn de *Coonhounds*, die hun naam danken aan hun favoriete jachtbuit: de *raccoon*, ofwel de wasbeer.

Een ras dat buiten het kader van dit artikel valt, is de *American Leopard Hound*, ook een jager op *raccoons*. Deze hond komt in Amerika en Noord-Europa voor.

Karakter en uiterlijk

Hoewel alle Coonhounds behalve als jachthond ook als gezelschapshonden kunnen worden gezien, vereist dat laatste enige training, terwijl eigenaren moeten *dealen* met een dosis eigenwijsheid en met het altijd aanwezige jachtinstinct. Het temperament mag nooit timide of laf zijn.

Over het algemeen zijn Coonhounds vriendelijke honden, die wat hun uiterlijk betreft een aantal dezelfde kenmerken hebben. Ze zijn atletisch gebouwd, de hangende oren raken tot bij hun neus en ze hebben een vierkante voorsnuit. De schofthoogte varieert van 63 tot 68 centimeter. Bij de teven ligt de schofthoogte gemiddeld 5 centimeter lager. Een schaargebit is een must. Coonhounds zijn aantrekkelijke honden om te zien en doen sterk denken aan grote Franse en Scandinavische Brakken en aan grote Zwitserse *Laufhunden*. Het kan niet anders dan dat er in het verre verleden gemeenschappelijke voorouders zijn geweest. De rasbeschrijvingen van de verschillende Coonhounds zijn te vinden op www.akc.org en www.fci.be

In 1945 wordt de *Black and Tan Coonhound*, als eerste van de zes variëteiten, erkend door de *American Kennel Club* (AKC).

FCI-erkend: Black and Tan Coonhound

De *Black and Tan Coonhound* is een pionier: het is de enige Coonhound die door de FCI is erkend. De naam is afgeleid van de vacht, die wordt omschreven als '*short charcoal black fur, with rich tan areas around their eyes, muzzle, chest, rear and legs*'. Op hondentoonstellingen is meer wit ongewenst. De geschiedenis van de *Black and Tan Coonhound* begint in de achttiende eeuw, als fokkers in de zuidelijke staten van Amerika kruisingen gaan maken tussen Engelse *Foxhounds* en Bloedhonden. De *Black and Tan* is dapper genoeg om met groot wild, zoals leeuwen en beren, het gevecht aan te gaan of ze op te jagen.

Boomklimmer:

Treeing Walker Coonhound

De driekleurige *Treeing Walker Coonhound* stamt af van dezelfde Engelse *Foxhounds*, die door immigranten in het midden van de achttiende eeuw worden meegebracht naar Amerika. Ook hij is gefokt voor de jacht op *raccoons* en klimt – zijn naam zegt het al – als dat nodig is in bomen.

Het ras is vernoemd naar Thomas Walker, die zijn *Walker Foxhound* met een niet zo populair ras, de *Tennessee Lead*, kruist. Deze kruising geeft een Coonhound die in bomen klimt, zijn buit achterna.

Tot 1945 wordt de *Treeing Walker Coonhound* gezien als een variëteit van de *American English Coonhound*; kleine vlekjes in zijn vacht zijn daarom niet ongebruikelijk. Op zijn beurt is de *American English Coonhound* ook bekend onder de naam *Redtick Coonhound* (zie hierna).

In de achttiende en negentiende eeuw zijn er twee fokkers in Kentucky die uit kruisingen met Engelse *Foxhounds* de *Treeing Walker Coonhound* ontwikkelen, die onder andere op wasberen jaagt door in bomen te klimmen.

Coonhounds danken hun naam aan hun favoriete jachtbuit: de raccoon, ofwel de wasbeer

Foto: Pinterest

Het hoofd van een *Redtick Coonhound*. Het ras is een mix van de Engelse *Foxhound* en vele andere jachthondenrassen. Opvallend is de gelijkenis met bijvoorbeeld de *Bracco Italiano*.

De snelste: *Redtick Coonhound*

Deze Coonhound wordt in het verleden *English Fox Coonhound* en *American English Coonhound* genoemd. Uiteindelijk krijgt hij de naam *Redtick Coonhound*. Het ras is ontstaan uit Engelse *Foxhounds* en andere jachthonden. Door de jaren heen ontwikkelt hij zich vooral bij nachtelijke jachtpartijen.

Zijn vacht heeft binnen de Coonhounds de meeste vachtkleuren: *redtick* (kleine rode spikkels in de vacht), *bluetick* (kleine blauwe spikkels in de vacht) en *tricolor* (driekleur; vooral wit, zwart en bruin). Er zijn *Redticks* met een *brindle* (gestroomde) vacht, zoals bijvoorbeeld ook de *Boxer* heeft, en ook verkeerde gebitten komen voor; beide zijn in strijd met de rasstandaard van de *American Kennel Club* (AKC). De *Redtick* is behalve een knappe verschijning ook de snelste Coonhound.

WAAROM ZIJN COONHOUNDS ZO GELIEFD IN AMERIKA?

Deze zachte, sociale en aantrekkelijke honden zijn bij de jacht 'man's best friend' en vormen een prachtige aanwinst in een huisgezin.

Foto: Wikipedia

Von Plott (links) en John Plott met een groepje Plotthounds in de jaren vijftig van de vorige eeuw. Von en John stammen af van George Plott, de schepper van het ras.

Sportmascotte: Bluetick Coonhound

Wie begint met een Coonhound kan beter niet de *Bluetick* als eerste kiezen, want het is een hond vol energie en voor beginners niet gemakkelijk om te trainen. Een aantrekkelijk punt zijn de blauwe vlekjes (*ticking*) in de vacht, waaraan het ras zijn naam ontleent. In tegenstelling tot de *Treeing Walker Coonhound* is de *Bluetick Coonhound* bekend vanwege zijn 'cold nose'. Op een behendige manier pikt hij dagenoude sporen op. De *Bluetick* wordt tot 1946, net zoals de *Treeing Walker Coonhound*, als een subras van de *American English Coonhound* gezien.

Een *Bluetick Coonhound*, waarvan de geschiedenis begint in het zuidwesten van Frankrijk, waar zijn voorouders, de *Grand Bleus de Gascogne*, op herten, wolven en wilde zwijnen jaagden.

In 1785 krijgt George Washington (1732-1799), de eerste president van de Verenigde Staten, van generaal Lafayette (1757-1834) een pack van zeven Franse *Grand Bleus de Gascogne* cadeau. Zij worden in het zuidwesten van Frankrijk gebruikt bij de jacht op herten, wolven en wilde zwijnen. Het ras is verder ontwikkeld in de staat Louisiana uit kruisingen met de Engelse *Foxhound*, de *Cur**, de *American Foxhound* en de *Black and Tan Coonhound*.

Hoezeer de Coonhounds zijn verweven met de Amerikaanse maatschappij, blijkt wel uit het feit dat aan de *Bluetick* maar liefst veertien boeken en songs zijn gewijd. De *Bluetick Coonhound* 'Smokey' is de mascotte van de sportteams van de *University of Tennessee*.

*De term 'cur' wordt meestal gebruikt om een bastaardhond te beschrijven.

Met zwemvliezen: Redbone Coonhound

Ook de *Redbone Coonhound* ontwikkelt zich in de zuidelijke staten van Amerika, vooral in Georgia. Schotse immigranten brengen jachthonden mee die een vacht hebben met een roestbruine tot rode kleur. Hoewel je zou denken dat de naam *Redbone* iets met het beenwerk te maken heeft, is deze Coonhound genoemd naar een van zijn fokkers, Peter Redbone uit Tennessee. Echter, andere bronnen noemen Redbone's tijdgenoten George F.L. Birdsong uit Georgia en dr. Thomas Henry als scheppers van het ras. Oorspronkelijk heeft de *Redbone Coonhound* een zwart zadel (zwarte haren op de rug); aan het begin van de twintigste eeuw krijgt hij een solid rode vacht met soms een witte vlek op de borst, tussen de benen en op de voeten. De *Redbone* is een moedige en vastberaden jager, bij zowel de jacht op groot als op klein wild. Hij is niet bang te water te gaan en heeft zwemvliezen tussen de tenen. Bovendien heeft deze Coonhound een groot uithoudingsvermogen, snelheid en kracht. Ook de *Redbone* spreekt tot de verbeelding: er zijn vier boeken met verhalen geschreven over dit ras, waarvan er twee zijn verfilmd. *Where the Red Fern Grows* (1961) van Wilson Rawls is nu verplichte literatuur op veel Amerikaanse scholen.

Familiehond: Plotthound

Tot slot is er de *Plotthound*, die een donker gestroomde vacht heeft, zoals gestroomde Boxers. Die vacht is een herinnering aan zijn verre Duitse voorouders, de *Danziger* en *Brabanter Bullenbeißers*. De *Plotthound* wordt vooral gefokt voor de berenjacht en in 1989 wordt hij benoemd tot de 'officiële staatshond' van North Carolina. Op de *Westminster Kennel Club Dog Show* van 2008 wordt de *Plotthound* voor het eerst tentoongesteld. Hoewel de verschillen tussen de Coonhounds soms klein zijn, is de *Plotthound* in die zin een buitenbeentje

Oorspronkelijk heeft de *Redbone Coonhound* een zwart zadel (zwarte haren op de rug); aan het begin van de twintigste eeuw krijgt hij een 'solid' rode vacht met soms een witte vlek op de borst, tussen de benen en op de voeten.

omdat hij, als enige, niet afstamt van Engelse *Foxhounds*, maar van oude Europese rassen.

Zijn naam dankt hij aan Elias Plott, een Duitse jacht-opziener uit Heidelberg, die in 1750 zijn twee zonen vijf Hannoveraanse Zweethonden meegeeft bij hun emigratie naar Amerika. De broers Plott reizen met het schip *Priscilla* vanuit Rotterdam naar Philadelphia. Helaas overleeft maar één zoon, Johannes Plott, de verdere reis naar North Carolina. Net als veel andere immigranten neemt Johannes een Amerikaanse naam aan en noemt zich George Plott. In 1759 koopt George een stuk land in Warren County, maar hij verhuist al snel en komt in 1784 naar Lincoln County. Zijn zoon Henry zet de fokkerij van de hounds voort totdat hij aan het begin van de negentiende eeuw naar Heywood County verhuist. Halverwege de negentiende eeuw wordt de achterkleinzoon van Elias Plott geboren in een familie die al een goede reputatie heeft als het om het fokken van hounds gaat. Van heinde en verre komen er jagers die bij de familie Plott een hond willen kopen. Over de lotgevalen van de familie Plott en hun honden is veel bekend, lees bijvoorbeeld verder via de website van het *Appalachian History*: www.appalachianhistory.net/2006/01/the-hound-that-made-the-plott-name-a-legend.html ■

De auteur heeft geprobeerd de namen van de fotografen te achterhalen. Dit is niet in alle gevallen gelukt. Wie meent copyright op de afbeeldingen te hebben, kan contact opnemen met de auteur: horter@tiscali.nl